

[Lasse Budtz]

tigt at erkende berettigelsen af den tvivl, der er kommet til udtryk. Det mener jeg er utrolig vigtigt at ministeren siger så åbent, og det er vi glade for at ministeren gør, for der er en berettiget tvivl, som bør undersøges på den måde, vi har prøvet at anvise.

Ministerens sagde også, at moderniseringen af radarstationen i Thule intet har at gøre med en bred fortolkning af ABM-traktaten. Det er vi umiddelbart enige om – forhåbentlig, men også her kan man måske få en vis tvivl. Men det er vigtigt, at den danske udenrigsminister siger, at dette ikke kan og ikke må have noget med en bred fortolkning af ABM-traktaten at gøre. Men det ville være kolossal vigtigt, hvis ministeren kunne få den amerikanske regering til at sige det samme og naturligvis få den amerikanske regering til at stå fast på det, jeg foretrækker at kalde den strenge fortolkning af ABM-traktaten.

Jeg formoder – og jeg mener, at ministeren har underbygget det – at regeringen er blevet løbende orienteret om alle detaljer hele vejen igennem i forbindelse med projektet i forbindelse med moderniseringen, ombygningen og oprettelsen af phased array-radaren. Jeg bliver nødt til at sige, at der her på en eller anden måde har været et kommunikationssvigt. Folketinget er mig bekendt ikke blevet orienteret om alle disse detaljer løbende, og jeg bliver nødt til at sige til ministeren, at det forventer vi at blive i fremtiden f.eks. via forsvarsudvalget eller Det Udenrigspolitiske Nævn, men i hvert fald er der jo muligheder i de eksisterende udvalg for at følge denne udvikling, og at følge denne udvikling anser Socialdemokratiet for noget utrolig vigtigt.

Jeg synes også, at det bør understreges, at mangelen på information mærkes i Grønland til trods for landsstyreformandens meget klare og i og for sig utrolig loyale opbakning bag ministeren. Men der er ingen tvivl om – og det synes jeg også vi har fået bevist i dag – at der i mange grønlandske kredse er en fornemmelse af, at man ikke bliver orienteret godt nok og ikke er blevet orienteret godt nok, og det vil vi anmode ministeren om at erindre sig. Jeg mener, ministeren faktisk har svaret på det sidste spørgsmål ved at love, at dette vil ske i fremtiden.

Men hvis disse informationer ikke gives dels til det danske Folketing, dels til det grønlandske landsstyre og Landsting, opstår

der naturligvis nogle politiske problemer, man lige så godt kan undgå; der opstår nogle spændinger, som det må være i vores alles interesse at undgå.

Albrechtsen (VS):

Jeg indledte debatten med at stille hr. Lasse Budtz det spørgsmål, om han var enig med mig i, at vi skal have svar på, hvad det er i ABM-traktaten, som ministeren vil hænge sin hat på, og hr. Lasse Budtz erklærede sig enig i, at ministeren må give det svar.

Så kom der en redegørelse fra ministeren, hvor svaret stadig væk totalt udeblev. Ministeren vil og kan ikke forklare os, hvad det er i den artikel VI, der er ministerens hovedargument, som kan begrunde, at der må opstilles en superradar i Thule. Jeg tror, spørgsmålet nu snart er stillet til ministeren 30 gange, og ministeren vil og kan ganske enkelt ikke besvare det spørgsmål, som er fundamentalt i sagen.

Nu har ministeren fundet ud af, at tillægsprotokol F, som er aftalt mellem USA og Sovjetunionen, og som forbyder opstilling af sådanne superradaranlæg, udgør et meget alvorligt problem i hele ministerens argumentation, for ministerens problem er, at han skal påvise, at der findes en undtagelse fra det forbud, som tillader Thuleradaren. Hvad gør ministeren så nu i sit svar? Han stiller sig op og siger: jamen denne tillægsprotokol har nok i virkeligheden kun en begrænset gyldighed; det er ikke en rigtig traktat; det er bare sådan noget, man nærmest har siddet og skrevet på en serviet, efter at man har lavet traktaten.

Jeg synes, det er en meget uansvarlig måde af en udenrigsminister at forholde sig til internationale traktater på. Om en traktat officielt hedder en traktat, en tillægsprotokol, et protokollat, eller hvad den hedder, er ingenlunde afgørende for dens gyldighed, og det ved ministeren også godt. Hvis der er indgået en aftale mellem to lande, mellem repræsentanter og underskrevet af repræsentanter for de pågældende to lande, er den, selv om det ikke er præsidenterne selv, naturligvis fuldt ud folkeretligt bindende for de to lande, og jeg synes, det er utroligt, at en dansk udenrigsminister kan stå og bære ved til det angreb på ABM-traktaten, som finder sted i USA fra høgenes side, ved nu at be-